

รายงานผลการศึกษาวิจัย

โครงการ " การศึกษาลำดับความสำคัญของปัญหาและ
ความต้องการของประชาชนเพื่อการวิจัยและพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง "

1 1
กลุมนาง

คณะผู้ศึกษาวิจัย

ดร.สถาพร ดิเรกบุษราคม

ดร.พิภพ ปราบณรงค์

อาจารย์เดชา นันทพิชัย

อาจารย์สุธีระ ทองขาว

อาจารย์เจนจิรา แก้วรัตน์

นายธีรพันธ์ จุฬากาญจน์

ดร.สุพัทธ์ พุ่มกา

ISBN : 974-9663-14-4

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

มกราคม 2547

รายงานผลการวิจัย

การศึกษาลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของประชาชน
เพื่อการวิจัยและพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง

กลุ่มนากุ้ง

โดย

ดร.สถาพร ดิเรกบุษราคัม
ดร.พิภพ ปราบณรงค์
อาจารย์เดชา นันทพิชัย
อาจารย์สุธีระ ทองขาว
อาจารย์เจนจิรา แก้วรัตน์
นายธีรพันธ์ จุฬากาญจน์
ดร.สุพัทธ์ พุ่มกา

หัวหน้าคณะผู้ศึกษาวิจัย
คณะผู้ศึกษาวิจัย
คณะผู้ศึกษาวิจัย
คณะผู้ศึกษาวิจัย
คณะผู้ศึกษาวิจัย
คณะผู้ศึกษาวิจัย
หัวหน้าโครงการศึกษาวิจัย

รายงานการวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ “การศึกษาลำดับความสำคัญของ
ปัญหาและความต้องการของประชาชนเพื่อการวิจัยและพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง”

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

มกราคม 2547

การศึกษาลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการของประชาชน
เพื่อการวิจัยและพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง : กลุ่มน้ำกุ่ม

สถาพร ดิเรกบุษราคัม¹, พิกพ ปราบณรงศ์², เตชา นันทพิชัย³,
สุธีระ ทองขาว², เจนจิรา แก้วรัตน์², อีรพันธ์ จุฬากาญจน์⁴ และ สุพัทธ์ พุ่มกา

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร¹, สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร²,

สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์³ และส่วนอาคารสถานที่⁴

มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, อ.ท่าศาลา, จ.นครศรีธรรมราช 80160

(E-mail : dsatapor@wu.ac.th)

การเลี้ยงกุ้งกุลาดำในบริเวณลุ่มน้ำปากพนังเริ่มต้นเมื่อประมาณปี พ.ศ.2529 จากพื้นที่ชายฝั่งทะเลและกระจายสู่พื้นที่น้ำจืด การเลี้ยงกุ้งในสภาพที่หนาแน่นเพื่อให้ได้ผลผลิตมาก ทำให้เกิดการระบาดของโรคและปัญหาในการจัดการมากมาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อผลการประกอบการที่ลดลง จนถึงสภาวะที่ขาดทุน

จากการที่มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ได้จัดเวทีสนทนากลุ่มกับผู้เลี้ยงกุ้งในเขตลุ่มน้ำปากพนัง เพื่อสำรวจสภาพปัญหา แนวทางแก้ไข และข้อเสนอแนะ ตลอดจนความต้องการของผู้เลี้ยงกุ้งเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาต่อไปในอนาคต

ผลการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาของผู้เลี้ยงกุ้ง ปัญหาที่มีความสำคัญมาก คือ ราคาที่ตกต่ำและไม่แน่นอน รองลงมาได้แก่ พันธุ์กุ้งที่ไม่มีคุณภาพ คุณภาพอาหารที่ด้อยลง รูปแบบการเลี้ยงที่ไม่เหมาะสม คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำ โดยผู้เลี้ยงกุ้งได้เสนอความต้องการดังนี้ ต้องการให้รัฐเข้ามาควบคุมตลาดและประกันราคากุ้ง การควบคุมคุณภาพลูกกุ้ง และอาหารกุ้งอย่างจริงจัง รวมทั้งขอให้จัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาและเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นกลางและน่าเชื่อถือ

คำหลัก : การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง, อาหารกุ้ง, การประกันราคากุ้ง, คุณภาพพันธุ์กุ้ง

แหล่งทุน : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

ประเภทสิ่งพิมพ์ : รายงานการวิจัย

ผู้ประสานงาน : รัชฎา คชแสงสันต์ (สถาบันวิจัยและพัฒนา)

A Study of the Order of Importance of Problems and People' Needs for
Research into and Development of the Pak Panang Basin Region :
Shrimp Farming Group

Sataporn DIREKBUSRAKOM¹, Pipop PRABNARONG², Decha NUNTAPICHAI³,
Suthira THONGKAO², Jenjira KAEWRAT², Teerapun JULAKAN³ and Supat POOPAKA

*Institute of Agricultural Technology¹, Institute of Engineering and Resources²,
Institute of Information Management³ and Division of Land and Building
Walailak University, Tasala, Nakhon Si Thammarat 80160, Thailand*

(E-mail : dsatapor@wu.ac.th)

Shrimp farming have been expanded widely in Pak Panang bay, Nakhon Si Thammarat province since 1980 from coastal area and distributed to inland. As shrimp production has been more intensive, the incidence of disease has also increased including various problems about the management. This has resulted in significant economic losses.

In order to find the fundamental problems of shrimp farm, group meetings between shrimp farmers in Pak Panang bay led by Walailak University have been arranged for three times. The results of those meeting showed that low selling price was the most burdens of the farmer. Which is following by low quality of post larva and shrimp feed, poor operation, improper treatment of influent and effluent from shrimp and lack of coordination between the farmers themselves. In order to find the solution; the farmer suggested that the government should guarantee the shrimp's price, control the quality of the larva shrimp and shrimp feed. Finally, the government agency should set up the center for distribution of knowledge.

Keywords : low quality of post larva, shrimp feed, effluent treatment ,
poor marketing system

Grant : TRF

Published : Research Report.

Coordinator : Rachada Kotchasaengsan (*Institute of Research and Development*)

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 วิธีการศึกษา	
1. บริบทของพื้นที่	3
2. พื้นที่และผู้เข้าร่วมเวทีสนทนากลุ่ม	5
3. กระบวนการจัดเวทีสนทนากลุ่ม	8
บทที่ 3 ผลการศึกษา	
1. สภาพปัญหา แนวทางแก้ไข ความต้องการและข้อเสนอแนะ	9
2. การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการ	17
3. ข้อเสนอแนะ	18
บรรณานุกรม	20
ภาคผนวก	
รายชื่อผู้เข้าร่วมเวที	21
ประวัติคณะผู้วิจัย	23

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1	พื้นที่นาทุ่งแถบชายฝั่งทะเลอำเภopakพนัง	6
ภาพที่ 2	พื้นที่นาทุ่งในบริเวณพื้นที่นาข้าวแถบอำเภอเชียรใหญ่	6
ภาพที่ 3-4	นาทุ่ง สร้างงาน สร้างรายได้แก่ชุมชน ทั้งผู้เลี้ยงและอาชีพที่เกี่ยวข้อง	6
ภาพที่ 5-6	ขี้เลนและน้ำทิ้งจากบ่อทุ่งที่ปล่อยออกสู่ธรรมชาติโดยขาดระบบ การจัดการ ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน	6
ภาพที่ 7-8	แรงจูงใจของรายได้ในการเลี้ยงกุ้ง นำไปสู่การบุกเบิกพื้นที่ป่าชายเลน บริเวณอ่าวปากพนังเพิ่มมากขึ้น	7
ภาพที่ 9-10	เวทีสนทนากลุ่มผู้เลี้ยงกุ้งในพื้นที่อำเภopakพนัง ณ อบต.บางพระ	7
ภาพที่ 11-12	เวทีสนทนากลุ่มผู้เลี้ยงกุ้งในพื้นที่อำเภอเชียรใหญ่ ณ วัดปากเชียร	7

บทที่ 1

บทนำ

กุ้งกุลาดำ (Black tiger shrimp : *Penaeus monodon*) เป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สามารถสร้างรายได้เข้าประเทศปีละหลายล้านบาทต่อปี ด้วยราคากุ้งกุลาดำที่สูงกว่าผลผลิตทางการเกษตรชนิดอื่นๆ จึงเป็นแรงกระตุ้นสำคัญให้เกษตรกรหันมาเลี้ยงกุ้งกุลาดำกันอย่างแพร่หลาย จากพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเล ขยายตัวออกสู่พื้นที่ที่น้ำเค็มขึ้นถึง จนถึงพื้นที่น้ำจืด ซึ่งมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วแต่ขาดมาตรการควบคุมดูแลและการให้ข้อมูลการเลี้ยงที่ถูกต้องจากฝ่ายรัฐ ทำให้การนำน้ำเค็มมาใช้เลี้ยงกุ้งในพื้นที่น้ำจืด ถูกมองว่าก่อให้เกิดผลกระทบต่อดิน น้ำ และสิ่งแวดล้อม เกิดการสะสมและแพร่กระจายของเกลือ นำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างผู้เลี้ยงกุ้งกับชาวบ้านในหลายพื้นที่ ความขัดแย้งนี้ลุกลามรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งในปี พ.ศ.2541 รัฐมีมติเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ.2541 ให้ยกเลิกการเลี้ยงกุ้งกุลาดำในพื้นที่น้ำจืดทั่วประเทศ แม้เกษตรกรบางส่วนหันไปเลี้ยงสัตว์น้ำที่รัฐส่งเสริม เช่น กุ้งก้ามกราม ปลา หรือทำเกษตรกรรมชนิดอื่น แต่ก็ประสบปัญหาทางด้านการตลาด ราคา ซึ่งไม่มีการรองรับหรือสนับสนุนจากรัฐ ทำให้เกษตรกรจำนวนหนึ่งต้องหันกลับมาเลี้ยงกุ้งเหมือนเดิม บางส่วนก็ทิ้งบ่อกุ้งให้ร้าง ขณะเดียวกันก็ยังคงมีเกษตรกรส่วนหนึ่งที่ยืนยันที่จะเลี้ยงกุ้งกุลาดำอยู่เช่นเดิมต่อไป (ชบาไพร แมนสืบชาติ, 2545)

ในการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ เกษตรกรส่วนใหญ่ทำการเลี้ยงในระบบพัฒนา คือ มีการปล่อยกุ้งหนาแน่น ใช้อาหารสำเร็จรูป สารเคมี และยาปฏิชีวนะเป็นจำนวนมาก เมื่อมีการถ่ายเทน้ำออกจากบ่อกุ้งสู่สิ่งแวดล้อมภายนอกโดยไม่มีการบำบัดก่อน สารตกค้างจะถูกถ่ายเทออกสู่พื้นที่และแหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งเป็นต้นเหตุให้เกิดผลเสียหลายต่อสภาพแวดล้อม ผลกระทบของสารอินทรีย์ที่ตกค้างหลังการเลี้ยงกุ้ง การแพร่กระจายโรค การใช้ยาและเคมีภัณฑ์ในการเลี้ยงทำให้เกิดปัญหาสารตกค้างในกุ้งโดยเฉพาะสารไนโตรฟูแรนและคลอแรมเฟนิคอล ซึ่งเป็นตัวยาที่ห้ามใช้ในสัตว์เนื่องจากเป็นยาอันตรายร้ายแรง ผู้ที่บริโภคเข้าไปจะสะสมและตกค้างก่อให้เกิดการดื้อยาและเป็นสารก่อมะเร็งในเม็ดเลือด เหล่านี้ล้วนทำให้เกิดประเด็นในการกีดกันทางการค้าของประเทศนำเข้ากุ้งกุลาดำ ขณะเดียวกันเกษตรกรส่วนหนึ่งได้หันไปใช้สารชีวภาพและสมุนไพรพื้นบ้านในการเลี้ยงกุ้งเพื่อลดการใช้เคมีภัณฑ์ ซึ่งโดยทั่วไปไม่เกิดพิษต่อสิ่งแวดล้อม แต่ถ้าใช้ไม่ถูกต้องอาจเกิดพิษต่อสัตว์น้ำได้ (ชบาไพร แมนสืบชาติ, 2545)

การปิดประตูระบายน้ำปากพนังเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ.2542 ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทะเลบริเวณสองฝั่งของแม่น้ำปากพนังและคลองสาขาประมาณ 3,000 รายจากผู้ทำการเพาะเลี้ยงกุ้ง

ประมาณ 7,500 คน (กรมประมง) จะต้องหยุดเลี้ยงกุ้งทะเล และปรับเปลี่ยนไปเลี้ยงสัตว์น้ำจืดทดแทน แต่เนื่องจากกุ้งทะเลเป็นสินค้าที่มีราคาสูงเมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าเกษตรชนิดอื่นๆ ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทะเลส่วนใหญ่ยังคงเลี้ยงกุ้งในพื้นที่เดิมอีกต่อไป มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่หยุดเลี้ยงหรือเปลี่ยนไปเลี้ยงสัตว์น้ำจืดทดแทน เช่น ปลา กุ้งก้ามกราม โดยการส่งเสริมของกรมประมง ส่วนผู้ที่ยังคงเลี้ยงกุ้งในเขตพื้นที่น้ำจืดรัฐได้ลดหย่อนผ่อนปรนให้เกษตรกรสามารถเลี้ยงกุ้งในพื้นที่น้ำจืดได้จนถึงปี 2547 จนกว่าระบบชลประทานย่อยของโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริจะดำเนินการแล้วเสร็จ หลังจากระบบชลประทานของโครงการฯ เสร็จสมบูรณ์ในปี 2547 และมีการบังคับใช้กฎหมายห้ามเลี้ยงกุ้งกุลาดำในเขตพื้นที่น้ำจืดอย่างเข้มงวดจริงจังแล้ว ทางเลือกของกลุ่มผู้เลี้ยงกุ้งในขณะนี้จะประกอบอาชีพอะไรต่อไปเป็นคำถามสำคัญที่ชุมชนและหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องขบคิดและหาทางออกร่วมกันว่าจะดำเนินไปในทิศทางใด

การจัดเวทีสนทนากลุ่มผู้เลี้ยงกุ้งในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังทั้งที่อยู่ในเขตพื้นที่น้ำจืดและน้ำเค็มนั้น มุ่งหวังที่จะเชิญชวนกลุ่มผู้เลี้ยงกุ้งในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังมาร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สภาพปัญหา แนวทางแก้ไข และความต้องการของชุมชนที่จะนำไปเป็นแนวทางในการวิจัยและพัฒนาอาชีพ และความเป็นอยู่ของชุมชนนากุ้งในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังต่อไป

บทที่ 2

วิธีการศึกษา

1. บริบทของพื้นที่

1.1 เขตพื้นที่น้ำเค็ม : อำเภอปากพนังและหัวไทร

การทำนาทุ่งกุลาดำเริ่มเข้ามาในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังประมาณปี 2529 ซึ่งในยุคเริ่มแรก การเลี้ยงกุ้งมักจะเลี้ยงกันในพื้นที่ชายฝั่งทะเล โดยมีการปรับเปลี่ยนพื้นที่จากป่าชายเลนและป่าชายหาดเป็นพื้นที่นาทุ่ง หลังจากนั้นพื้นที่เลี้ยงกุ้งขยายตัวอย่างรวดเร็วไปสู่พื้นที่นาข้าวเดิมถัดจากชายฝั่งทะเล และสองฝั่งแม่น้ำปากพนัง คลองหัวไทร และคูคลองสายเล็กๆ ที่น้ำทะเลสามารถขึ้นถึง

1.2 เขตพื้นที่น้ำจืด : อำเภอเชียรใหญ่

การทำนาทุ่งในเขตพื้นที่น้ำจืดอำเภอเชียรใหญ่เริ่มมีการเลี้ยงกุ้งกุลาดำตั้งแต่ประมาณ ปี 2529 ซึ่งส่วนใหญ่มีการเลี้ยงกุ้งกุลาดำบริเวณตามสองฝั่งคลองปากพนัง คลองหัวไทร และคูคลองสายเล็กๆ ที่น้ำทะเลสามารถขึ้นถึง โดยก่อนการปิดประตูระบายน้ำปากพนัง (ตุลาคม 2542) ระบบนิเวศในแม่น้ำปากพนังและคลองสาขามีการไหลเวียนขึ้นลงของน้ำจืดน้ำเค็ม ความเค็มของน้ำในพื้นที่จะขึ้นอยู่กับปริมาณน้ำฝนของแต่ละปี ในบางปีจะเป็นน้ำจืดตลอดปี บางปีช่วงหน้าแล้งมีน้ำเค็มรุกไล่ขึ้นมาถึงอำเภอเชียรใหญ่ ซึ่งปริมาณความเค็มของน้ำในลำคลองแต่ละช่วงของปี มีลักษณะดังต่อไปนี้ (เวทีนาทุ่งอำเภอเชียรใหญ่, 2546)

- ช่วงเดือนกันยายน-มกราคม น้ำจืดตลอดลำน้ำ
- ช่วงเดือนกุมภาพันธ์-เมษายน น้ำเริ่มกร่อย (น้ำจืด) ที่ตำบลหูล่องมีความเค็มของน้ำประมาณ 2 ppt.
- ช่วงเดือนมีนาคม ที่ตำบลปากแพรก อำเภอปากพนัง (แยกคลองปากพนัง-หัวไทร) ความเค็มของน้ำประมาณ 2 ppt ที่อำเภอเชียรใหญ่ความเค็มของน้ำ ประมาณ 1 ppt.
- ช่วงเดือนเมษายน ที่อำเภอเชียรใหญ่ ความเค็มของน้ำประมาณ 2-3 ppt.
- ช่วงเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม ที่ตำบลการะเกด อำเภอเชียรใหญ่ ความเค็มของน้ำน้อยกว่า 5 ppt. ที่อำเภอเชียรใหญ่ความเค็มของน้ำน้อยกว่า 15 ppt. ที่อำเภอปากพนัง (เทศบาลเมืองปากพนัง) ความเค็มของน้ำน้อยกว่า 20 ppt.

ในแม่น้ำปากพนังเมื่อ 10 ปีก่อนนั้น มีพันธุ์สัตว์น้ำอุดมสมบูรณ์ทั้ง กุ้ง หอย ปู ปลา หลากหลายชนิด น้ำในแม่น้ำลำคลองไม่เคยเน่าเสีย จากคำบอกเล่าของผู้สูงอายุในพื้นที่ได้กล่าวไว้ว่า "ตอนเย็นๆ แม่บ้านตำเครื่องแกงคอยที่บ้าน ส่วนพ่อบ้านไปลงคลองกลับมาได้ปลามาแกงแล้ว"

ชาวเชียรใหญ่กล่าวว่า "ก่อนเกิดโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง ในหลวงกล่าวว่า ลุ่มน้ำปากพนังตั้งประตูตรงไหนก็ได้แต่ต้องไม่ให้ชาวบ้านเดือดร้อน แต่การดำเนินโครงการฯ จริงๆ ไม่โปร่งใส แม้ในการประชุมหารือเรื่องโครงการลุ่มน้ำปากพนังยังไปประชุมที่โรงแรมเจบีหาดใหญ่ ไม่ยอมประชุมในพื้นที่ และในการดำเนินโครงการฯ ประชาชนไม่มีโอกาสมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นก่อนเริ่มโครงการ แต่ด้วยว่าเป็นโครงการพระราชดำริ ทำให้ประชาชนรู้สึกว่าเป็นโครงการที่แตะต้องไม่ได้ แม้มีความคับข้องใจและเดือดร้อนจากการดำเนินโครงการของรัฐในด้านต่างๆ "

ปัจจุบันคนทำนาในอำเภอเชียรใหญ่มีจำนวนลดน้อยลงมาก คนส่วนหนึ่งไปทำงานต่างจังหวัด อีกส่วนก็อพยพไปหาที่ทำกินแถบป่าเขาตั้งแต่จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ ส่วนคนที่ทำนาทุ่งตกเป็นจำเลยของสังคมว่าเป็นผู้ทำลายสิ่งแวดล้อม ทำให้น้ำเน่าเสีย ดินเค็ม ทำให้ชาวนาทำนาไม่ได้ ในขณะเดียวกันก็มีชาวนาส่วนหนึ่งได้ขนาน้ำทิ้งจากนาทุ่งไปใส่ในนาข้าวซึ่งทำให้ข้าวออกงามเจริญเติบโตดี ปัจจุบันมีผู้ทำนาทุ่งจำนวนมากและชาวนาข้าวบางส่วนหันมาเลี้ยงกุ้งกุลาดำด้วยเช่นกัน เนื่องจากรายได้ที่สูงกว่าการทำอาชีพอื่นหลายเท่าตัว ซึ่งมีพื้นที่นาทุ่งในเขตพื้นที่น้ำจืดประมาณ 19,000 ไร่ (เวทีสนทนากลุ่มนาทุ่งอำเภอเชียรใหญ่) ลักษณะการเลี้ยงส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงโดยใช้ความเค็มต่ำ โดยจะใช้น้ำเค็มเฉพาะช่วงแรกเพื่อการอนุบาลลูกกุ้งเท่านั้น ส่วนใหญ่มีการปล่อยกุ้งส่วนใหญ่ไร่ละประมาณ 60,000-100,000 ตัว

ในขณะที่รัฐสนับสนุนธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อชาวนาทุ่งเพื่อสนับสนุนการเลี้ยงกุ้ง แต่รัฐไม่ได้มีมาตรการรองรับด้านการตลาด ราคา และการจัดการระบบการเลี้ยงให้กับเกษตรกร เพื่อให้สามารถยืนหยัดต่อสู้กับวิกฤตการณ์ในการเลี้ยงรูปแบบต่างๆ ด้วยตนเอง โดยเกษตรกรตั้งคำถามกับรัฐว่า ทำไมรัฐไม่ยอมทำการตลาดกับโรงงานโดยตรง เพราะกุ้งสามารถเก็บ (stock) ไว้ได้นานถึง 3 ปี (เวทีสนาทุ่งอำเภอเชียรใหญ่) โดยรัฐสามารถรับซื้อจากชาวนา สร้างตลาดให้กับชาวนาเอง เนื่องจากความเป็นจริงของตัวตนความเป็นคนนครศรีธรรมราช ที่ไม่ค่อยยอมรับซึ่งกันและกัน การรวมกลุ่มที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการรวมกลุ่มเพื่อรับเงินสนับสนุนจากภายนอกมากกว่า

จากการกำหนดเขตพื้นที่น้ำจืดน้ำเค็มของโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งพื้นที่นาทุ่งทั้งหมดของอำเภอเชียรใหญ่เป็นพื้นที่น้ำจืด และรัฐบาลประกาศ

ห้ามเลี้ยงกุ้งกุลาดำ แต่จะยังคงอนุโลมให้สามารถเลี้ยงกุ้งได้จนถึงปี 2547 จนกว่าการดำเนินงานในส่วนระบบชลประทานต่างๆ ในพื้นที่จะแล้วเสร็จ ในขณะที่รัฐยังไม่มีมาตรการใดๆ มารองรับการเปลี่ยนแปลงอาชีพให้กับเกษตรกรได้มีความมั่นใจว่าจะมีชีวิตรอดอยู่รอดได้หลังจากการห้ามเลี้ยงกุ้งในพื้นที่น้ำจืด ด้วยบทเรียนจากโครงการส่งเสริมอาชีพต่างๆ จากรัฐ เช่น ไร่นาสวนผสม หรือ การเลี้ยงปลา จะเป็นการส่งเสริมในลักษณะให้เลี้ยงให้ปลูกแต่ไม่มีการจัดหาจัดการตลาดรองรับผลผลิตให้กับเกษตรกร จึงทำให้ยังมีการเลี้ยงกุ้งในพื้นที่น้ำจืดเป็นจำนวนมาก แม้เกษตรกรส่วนหนึ่งจะเลิกไปด้วยล้มเหลวจากการเลี้ยงก็ตาม

2. พื้นที่และผู้เข้าร่วมเวทีสนทนากลุ่มนาุ้ง

2.1 ครั้งที่ 1 วันที่ 14 มิถุนายน 2546 พื้นที่อำเภอหัวไทร จัดเวทีสนทนากลุ่ม ณ สำนักงานประถมศึกษาอำเภอหัวไทร มีผู้เข้าร่วมสนทนาจำนวน 2 คน จากตำบลหน้าสตน ซึ่งเป็นตัวแทนผู้เลี้ยงกุ้งที่ประสบความล้มเหลว แต่ยังคงต้องการที่จะเลี้ยงกุ้งต่อไป รวมถึงเป็นตัวแทนของผู้ที่บุกเบิกนาุ้งยุคแรกของหัวไทร

2.2 ครั้งที่ 2 วันที่ 21 มิถุนายน 2456 พื้นที่อำเภอปากพนัง จัดเวทีสนทนากลุ่ม ณ องค์การบริหารส่วนตำบลบางพระ อำเภอปากพนัง มีผู้เข้าร่วมสนทนาจำนวน 14 คน ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้ใหญ่บ้าน จากตำบลบางพระและปากพนังฝั่งตะวันออก

2.3 ครั้งที่ 3 วันที่ 14 สิงหาคม 2546 พื้นที่อำเภอเชียรใหญ่ จัดเวทีสนทนากลุ่ม ณ วัดปากเชียร อำเภอเชียรใหญ่ มีผู้เข้าร่วมสนทนาจำนวน 7 คน เป็นผู้นำชุมชนจากตำบลบ้านเนิน เลือะ และเกาะเกด ที่เป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทั้งรายย่อยและรายใหญ่

ข้อสังเกต : ผู้เข้าร่วมเวทีสนทนากลุ่มนาุ้งจะมีจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอาชีพอื่นๆ แม้จะได้เรียนเชิญเข้าประชุมจำนวนมากแล้วก็ตาม ซึ่งอาจเป็นเพราะชาวนากุ้งมักไม่มีเวลาว่างในช่วงที่ต้องดูแลกุ้งอย่างดี ประกอบกับชาวบ้านเบื่อหน่ายกับการประชุมต่างๆ ที่เข้ามาในชุมชนแล้วก็ไม่สามารถช่วยเหลือหรือทำให้ชาวนากุ้งมีวิถีชีวิตที่ดีขึ้นกว่าเดิม

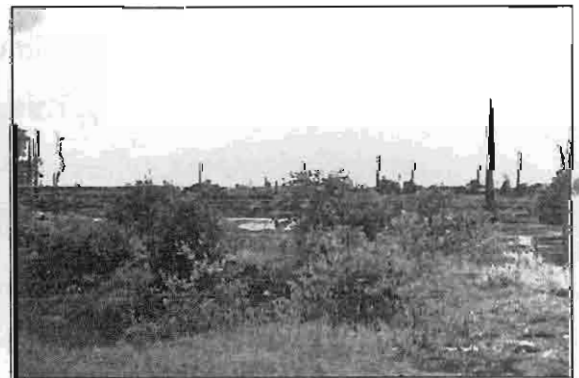
ภาพที่ 1 พื้นที่นาทุ่งแถบชายฝั่งทะเล อ.ปากพนัง-หัวไทร

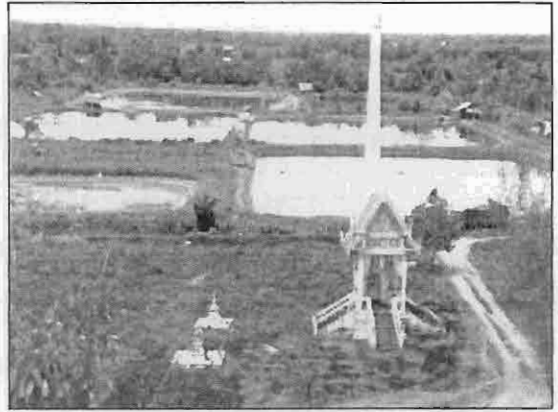
ภาพที่ 2 นาทุ่งในบริเวณพื้นที่นาข้าว อ.เชียรใหญ่

ภาพที่ 3-4 นาทุ่ง สร้างงานสร้างรายได้แก่ชุมชน
ทั้งผู้เลี้ยงและอาชีพเกี่ยวเนื่อง

ภาพที่ 5-6 ขี้เลนและน้ำทิ้งจากบ่อทุ่งที่ปล่อยออกสู่ธรรมชาติโดยขาดระบบการจัดการ
ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของชุมชน

ภาพที่ 7-8 แรงจูงใจจากรายได้ในการเลี้ยงกุ้งนำไปสู่การปลูกปลูกปายเลนของอ่าวปากพนังเพิ่มมากขึ้น

ภาพที่ 9-10 เวทีสนทนากลุ่มผู้เลี้ยงกุ้งในพื้นที่อำเภอปากพนัง ณ อบต.บางพระ เพื่อร่วมกันขบคิดปัญหาและทางออกในการเลี้ยงกุ้งได้อย่างยั่งยืน

ภาพที่ 11-12 เวทีสนทนากลุ่มผู้เลี้ยงกุ้งในพื้นที่อำเภอเชียรใหญ่ ณ วัดปากเชียร เพื่อร่วมกันสะท้อนปัญหา แนวทางแก้ไข และความต้องการของผู้เลี้ยงกุ้งในเขตพื้นที่น้ำจืด

3. กระบวนการจัดเวทีสนทนากลุ่ม

ในการจัดเวทีสนทนากลุ่มนากุ้งนั้นมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 การประชุมทีมวิจัยเพื่อวางแผนการดำเนินงาน เรื่อง วัน เวลา สถานที่ ตัวแทนชุมชน และประเด็นพูดคุยในเวที

3.2 การจัดหาสถานที่ประชุมและจัดทำหนังสือเชิญประชุม

3.3 การค้นหาและประสานผู้ให้ข้อมูล (key informants) ของแต่ละเวที ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ทำนากุ้งเป็นอาชีพหลักในอำเภอนั้นๆ ทั้งที่เป็นผู้นำชุมชนและเกษตรกรที่มีเทคนิคการเลี้ยงแบบธรรมชาติหรือพิเศษ ทั้งที่ประสบความสำเร็จและล้มเหลวในการเลี้ยงกุ้งเพื่อเชิญเข้าร่วมเวที

3.4 การกำหนดประเด็นพูดคุยในเวที ประกอบด้วย สภาพทั่วไปของพื้นที่ สภาพปัญหาแนวทางแก้ไข ข้อเสนอแนะและความต้องการ

3.5 การดำเนินเวทีสนทนากลุ่มโดยมีวิทยากรเป็นผู้ดำเนินการนำพูดคุย เปิดประเด็นซักถามกับผู้เข้าร่วมเวที

3.6 ทีมงาน ประกอบด้วย ผู้จัดบันทึกพร้อมอัดเทป การบันทึกสั้นๆ ในกระดานสรุปหน้าเวทีสนทนา และ ผู้ประสานงาน

3.7 การสรุปผลการจัดเวทีสนทนา

บทที่ 3

ผลการศึกษา

จากการจัดเวทีสนทนากลุ่มนาุ้งทั้งในเขตพื้นที่น้ำเค็ม อำเภอปากพนัง และหัวไทร และเขตพื้นที่น้ำจืด อำเภอเชียรใหญ่ เกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งได้ช่วยกันสะท้อนสภาพปัญหา แนวทางแก้ไข ข้อเสนอแนะและความต้องการของชุมชนได้ดังต่อไปนี้

1. สภาพปัญหา แนวทางแก้ไข และข้อเสนอความต้องการ

1.1 กลุ่มอำเภอหัวไทร

สภาพปัญหา	แนวทางแก้ไข	ข้อเสนอแนะและความต้องการ
1.พันธุ์กุ้ง 1.1 ลูกกุ้งคุณภาพต่ำ (ราคาประมาณ 8-10 สตางค์) เลี้ยงไม่โต จึงต้องใช้จำนวนมากเพื่อป้องกันลูกกุ้งตาย โดยแต่ละครั้งมีการปล่อยพันธุ์กุ้งประมาณ 100,000 ตัว/ไร่ 1.2 เกษตรกรไม่รู้วิธีการเลือกลูกกุ้งที่มีคุณภาพ บางครั้งเอาลูกกุ้งที่คัดทิ้งมาเลี้ยงกลับโตดี 1.3 โรงเพาะขายลูกกุ้งราคาแพง 1.4 ลูกกุ้งเลี้ยงแล้วไม่โต ซึ่งอาจเกิดจากพันธุ์ไม่ดีเป็นหลัก รองมาคุณภาพอาหาร การจัดการ การเตรียมบ่อ 1.5 การดึ่งขนาดลูกกุ้งเพื่อขายในขนาดที่ลูกค้าต้องการ	- การเลือกลูกกุ้งจากโรงเพาะที่เชื่อถือและไว้ใจได้ โดยต้องมีการตรวจสอบคุณภาพ - ซื้อลูกกุ้งมีคุณภาพในราคาที่เหมาะสม - ตั้งเป้าในการผลิต เช่น 30 ตัว/กก. เพื่อลดต้นทุนการผลิตลงโดยไม่จำเป็นต้องปล่อยกุ้งจำนวนมาก - ควรมีการรวมกลุ่มเพื่อการซื้อพันธุ์กุ้งคุณภาพ	- ต้องพิจารณาแหล่งผลิตที่น่าเชื่อถือและมีมาตรฐานในการตรวจวัด - เกษตรกรควรมีทักษะในการตรวจสอบคุณภาพลูกกุ้ง
2.อาหาร 2.1 อาหารคุณภาพต่ำ ไม่มีการรับรองคุณภาพอาหารอย่างจริงจังจากรัฐ 2.2 ชาวบ้านไม่เคยตรวจสอบคุณภาพอาหารใช้แค่ดมกลิ่น 2.3 อาหารราคาแพง	- จัดการอาหารให้เหมาะสมกับกุ้ง - หาแนวทางอาหารเสริมใหม่ เช่น การหมักอาหาร การใช้ไบโอบิวา โปรไบโอติกอาหารเสริมให้กุ้งกินเป็นอาหารเสริม	- ควรทำอย่างไรให้มีอำนาจต่อรองราคาและคุณภาพในการซื้ออาหาร

สภาพปัญหา	แนวทางแก้ไข	ข้อเสนอแนะและความต้องการ
2.4 มีการใช้จุลินทรีย์มากเกินไปทั้งการ สาดในน้ำและการผสมอาหาร และ การใช้สมุนไพรในการเลี้ยงกุ้ง		
3. น้ำ 3.1 ไม่มีน้ำคุณภาพดีสำหรับเลี้ยงกุ้งเนื่องจากน้ำเค็ม ในแหล่งน้ำธรรมชาติเน่าเสีย หลังจากการปิดท่านบทรายเพื่อ ก่อสร้างประตูระบายน้ำเลื้อหิง(เขื่อน ป่าขลุ) ปิดคลองปากพนัง-หัวไทรทำ ให้ระบบน้ำตายไม่ไหลเวียนขึ้นลง เหมือนเช่นเคย 3.2 ไม่มีบ่อกักน้ำหรือมีแต่ไม่ได้ใช้ ประโยชน์ เมื่อนำน้ำเข้าบ่อแล้วกุ้งตาย 3.3 ใช้จุลินทรีย์ตามแต่ที่บริษัทเสนอ (ใช้ แล้วทำให้ซีเลนน้อย กลิ่นดีขึ้นไม่ทำให้ มีกลิ่น) โดยไม่มีความรู้ในเรื่องนั้นๆ 3.4 การใช้คลอรีนในการฆ่าเชื้อทำให้เกิด ปัญหาการตกตะกอนก้นบ่อกักน้ำ หากดูน้ำไปใช้จะได้สารอินทรีย์ที่มี เชื้อเรืองแสงไปในบ่อด้วย	-ต้องมีบ่อกักน้ำ ใช้น้ำเพียง 3/4 ของ บ่อ ควรพักบ่อจนกระทั่งมีพีชีน้ำใน บ่อ	-ควรเปิดเขื่อน (ประตูระบายน้ำ ปากพนัง)
4. การเตรียมบ่อ 4.1 เกษตรกรไม่เคยวัดค่า pH ของดิน 4.2 การเตรียมบ่อลึกหรือตื้นเกินไป 4.3 ดินไม่เหมาะสมกับกุ้งซึ่งเป็นสัตว์หน้า ดิน (ในระยะ 1 นิ้ว) 4.4 เกิดความร้อนบริเวณก้นบ่อทำให้กุ้ง ตาย เนื่องจากไม่มีการผสมของน้ำเมื่อ ถ่ายน้ำ เกิดขึ้นของน้ำอุ่น น้ำร้อนเมื่อ ฝนตกและแดดออกในบางวัน	-สร้างสารอาหารในดิน โดยไม่ฉีดเลน ใช้วิธีการตากบ่อให้ดินปรับสภาพเอง -ใช้ปุ๋ยหมักในการปรับสภาพบ่อ -ควรปรับปรุงดินให้ได้ pH=6.5 -ปรับปรุงดินให้มีแร่ธาตุสำหรับกุ้ง ด้วยวิธีการที่เหมาะสม -นำซีเลนไปแต่งขอบบ่อแทน	-หาตัวชี้วัดความอุดมสมบูรณ์ เช่น นก หนู ในบริเวณบ่อ -ทำดินให้มีแร่ธาตุเหมาะสมกับกุ้ง -หาวิธีการบำบัดเลนให้เหมาะสม เช่น ลอกเลน, คราดไซ, ตากเลน

สภาพปัญหา	แนวทางแก้ไข	ข้อเสนอแนะและความต้องการ
5.โรค 5.1 ไม่ทราบสาเหตุที่มาของโรคว่าเกิดจากอะไร (พื้นบ่อเก่า,การระบาคในพื้นที,ออกซิเจนในน้ำไม่พอเพียงในเวลากลางคืน ทำให้กุ้งตายและเกิดโรค) 5.2 โรคตัวแดงจุดขาว เมื่อเข้าฤดูฝนที่มีฝนตกมาก น้ำร้อนจะไม่พบ (ปี 2543-44) 5.3 โรคที่พบบ่อย คือ เรืองแสง ตัวแดงจุดขาว (สาเหตุจากพันธุ์กุ้งและการจัดการ)	-ใช้ปลาไปกินกุ้งที่เป็นโรค -วิเคราะห์หาสาเหตุของโรค เช่น กุ้งตายอาจไม่ได้มาจากน้ำ แต่มาจากการกุ้งกินกุ้งที่เป็นโรค	
6. ผลผลิต 6.1 กุ้งเลี้ยงแล้วไม่โต 6.2 เลี้ยงแล้วได้ปริมาณน้อยกว่าตัน/ไร่ (35-50 ตัว/กิโล) 6.3 ต้นทุนการผลิตสูง	-ทดลองเปลี่ยนวิธีการเลี้ยง เช่น เอาไปเลี้ยงที่บ่อพักน้ำ ฯลฯ -ลดต้นทุนในการผลิต เช่น อาหาร ยา เคมี	-หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาควบคุมมาตรฐาน ตรวจสอบคุณภาพ ควบคุมราคา และรับรองแหล่งผลิต
7.ราคา 7.1 ราคากุ้งตกต่ำมาก 7.2 ถูกโรงงาน/ห้องเย็นเอาเปรียบราคา 7.3 เกษตรกรไม่รู้แนวทาง วิธีการจัดการ การเลี้ยง การตลาด เนื่องจากไม่มีการแจกจ่ายความรู้กลับให้เกษตรกรอย่างจริงจัง 7.4 ราชากรไม่ให้ความรู้จริง ที่ทำอยู่มากจะขายของมากกว่า 7.5 ชาวบ้านไม่ยอมรับกันเองเรื่องการรวมกลุ่ม	-การรวมกลุ่มในการเลี้ยงเพื่อสร้าง grade กุ้ง เช่น กุ้งอินทรีย์ (ไม่ใช่สารเคมี) เพื่อการต่อรองราคากับห้องเย็น -การขายกุ้งปากบ่อต้องตกลงราคาก่อนจับ	

สภาพปัญหา	แนวทางแก้ไข	ข้อเสนอแนะและความต้องการ
8.1 ตลาดมหาชัยมีคนซื้อมากกว่าตลาดปากพนัง แต่แพกดราคา ไม่ซื้อสัตย์ ถือว่าเกษตรกรพามาแล้วอย่าไรก็ต้องขาย 8.1 เกษตรกรไม่ชอบขายคว่ำบ่อ ชอบขายแบบเป็น Size มากกว่า 8.2 ตลาดทุ่งมหาชัยมีการโกงตาชั่ง กดราคา และไม่ยุติธรรม	-หน่วยงานรัฐควรเข้ามาควบคุมกลไกการตลาดของกุ้ง เพื่อควบคุมราคาและตลาดกลาง -ควรมีแหล่งเผยแพร่ข่าวสารการตลาดเกี่ยวกับที่นำเชื้อถือและเป็นกลางในพื้นที่	-ศึกษาดูงานการตลาดที่ปัตตานี
9.เกษตรกร 9.1 ขาดทักษะ ในการเลี้ยง 9.2 ไม่สนใจการตรวจสอบกุ้งด้วยตนเอง 9.3 ขาดการรวมกลุ่ม(มักจะรวมเพื่อกู้เงินมากกว่าจะแสวงหาความรู้ อย่างจริงจัง) 9.4 เกษตรกรไม่ยอมรับซึ่งกันและกัน	-เกษตรกรบันทึกบทเรียนไว้ตลอดเวลา -รัฐเน้นให้ความรู้แก่เกษตรกรอย่างจริงจัง -รวมกลุ่มเพื่อการสร้างอำนาจต่อรอง การคัดเลือกพันธุ์กุ้ง อาหาร และราคา ควรมีการรวมกลุ่มเพื่อการจำหน่ายกุ้ง	-ต้องการดูงานของปัตตานี -ควรมีหน่วยงานที่ปรึกษาและให้ความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงกุ้งโดยเฉพาะ

1.2 กลุ่มอำเภอปากพนัง

สภาพปัญหา	แนวทางแก้ไข	ข้อเสนอแนะและความต้องการ
1.พันธุ์กุ้ง 1.1 พ่อแม่พันธุ์กุ้งไม่ดีเพราะไม่ได้ตรวจสอบกุ้งให้ดีก่อนซื้อ 1.2 กุ้งเลี้ยงแล้วไม่โต 1.3 การเลี้ยงกุ้งหลากหลายแบบ เช่น ใช้ทั้งอาหารสำเร็จรูป อาหารธรรมชาติ	-ควรเลี้ยงกุ้งด้วยอาหารสำเร็จรูปหรือเลี้ยงด้วยอาหารธรรมชาติแบบใดแบบหนึ่ง จะทำให้กุ้งโตเร็ว -ซื้อกุ้งเกรด A โดยตกลงราคากับโรงเพาะฟักเพื่อซื้อกุ้งในราคาที่ยุติธรรมระหว่างผู้เลี้ยง/ผู้ขาย และรวมกลุ่มกันซื้อเพื่อตรวจสอบคุณภาพได้ -ไม่ควรเชื่อการตรวจสอบ lab และ mpv ซึ่งอาจมีค่าคลาดเคลื่อนได้	-หากปล่อยกุ้งแน่นจะเลี้ยงยากและเหนื่อยที่จะบริหารจัดการ

สภาพปัญหา	แนวทางแก้ไข	ข้อเสนอแนะและความต้องการ
2.อาหาร 2.1 ไม่มีคุณภาพ 2.2 ให้อาหารมากแต่กุ้งไม่โตทำให้ต้นทุนสูง 2.3 มักจะให้อาหารตามที่มีคนแนะนำ แต่ไม่ได้ตรวจสอบคุณภาพ	-ตรวจสอบอาหารกุ้งเสมอ -ใช้จุลินทรีย์เป็นอาหารเสริม -ให้อาหารน้อยลงจะทำให้ต้นทุนลดลงและไม่เป็นโรค -หากให้อาหารมาก แล้วกุ้งไม่โตจะต้องหยุดให้อาหาร - รวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคาและคุณภาพอาหารโดยการซื้อในปริมาณมาก	
3.น้ำ 3.1 คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ (คูคลอง) ไม่เหมาะสมในการเลี้ยงกุ้ง		
4.การเตรียมบ่อ 4.1 ขาดทักษะการจัดการบ่อ 4.2 ไม่ค่อยวัด pH ดิน 4.3 ใช้ปูนในการปรับสภาพดินในบ่อ ทำให้ดินแข็ง	-เปลี่ยนวิธีการเลี้ยง โดยการเตรียมดินให้เหมาะสม โดยใช้ปุ๋ยหมัก -เพิ่ม pH ให้กับดิน ทำให้โครงสร้างดินดี เกิดสัตว์หน้าดินเพื่อให้เป็นอาหารธรรมชาติของกุ้ง	
5.โรค 5.1 เกิดโรคซัขาว ซึ่งอาจเกิดจากไขมันในอาหารเกิดตกตะกอน และทำให้พื้นบ่อเน่าจึงเป็นแหล่งโรค	-เปลี่ยนอาหาร	
6.ผลผลิต 6.1 กุ้งไม่โต ส่วนใหญ่อยู่ที่ 50-60 ตัว/กิโล 6.2 ปล่อยกุ้งมาก (ถ้าปล่อยกุ้งน้อย ไม่นับว่ากุ้งจะเหลือรอดมากหรือน้อยเท่าใด)	-กำหนดขนาดกุ้งล่วงหน้า เช่น เลี้ยงให้ได้ ขนาด 30 ตัว/กิโล เพื่อจะได้มีกำไร -ปล่อยกุ้งบาง ๆ เพื่อลดต้นทุน แต่ทำให้เกิดผลผลิตสูงแทน แต่จะต้องได้ลูกกุ้งดี	

สภาพปัญหา	แนวทางแก้ไข	ข้อเสนอแนะและความต้องการ
7.ราคา 7.1 ราคาสูงไม่แน่นอน 7.2 ราคาลดต่ำลง (มากกว่า 80 ตัว/กิโล ราคาไม่เกิน 200 บาท) เนื่องจากหลายสาเหตุ เช่น กุ้งนอกทะเลลักเข้ามามากกว่าเดิม	-ควรรหาแหล่งตลาดที่แน่นอนในการขาย เช่น การสร้างพันธมิตรกับห้องเย็น -ลดต้นทุนการผลิตให้น้อยลงเพื่อให้ได้กำไรสูงขึ้น เช่น ลดอาหาร เป็นต้น	
8.ตลาด 8.1 ผู้ซื้อที่ตลาดปากพนังมีน้อย (ได้น้อยขายปากพนัง ได้มากขายมหาชัย) ถ้าเกิดกุ้งเยอะจะทำให้ราคาตก 8.2 ราคาสูงมีการเปลี่ยนมาก 8.3 ถ้าจับแล้วไม่ขาย กุ้งจะเน่า	-การรวมกลุ่มเพื่อการขายกุ้ง	
9.เกษตรกร 9.1 ขาดการรวมกลุ่ม เช่น ที่กันตัง ได้มีการรวมกลุ่มตัวเพื่อการขาย 9.2 ไม่สามารถรวมตัวเพื่อขายกุ้งกับห้องเย็นได้ เพราะติดเครดิตเรื่องอาหารกุ้ง 9.3 ขาดทักษะการเลี้ยง การจัดการบ่อของตนเอง	-รวมกลุ่มเพื่อซื้อลูกกุ้ง อาหารกุ้ง และขายกุ้ง -ตกลงซื้อลูกกุ้งเกรด A กับโรงเพาะฟักให้เรียบร้อย -ปรับวิธีการเลี้ยงสู่ธรรมชาติ -ปล่อยกุ้งบาง -ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยคอก เลี้ยงธรรมชาติ	-สนใจที่จะศึกษาดูงาน (ปัตตานี) -พัฒนาให้เกษตรกรลดต้นทุนการผลิต/พึ่งตนเองให้มาก -ให้มหาลัยวลัยลักษณ์เข้ามาตรวจสอบพื้นที่บ่อเลี้ยงในปากพนัง

1.3 กลุ่มอำเภอเชียรใหญ่

สภาพปัญหา	แนวทางแก้ไข	ข้อเสนอแนะและความต้องการ
1.พันธุ์กุ้ง 1.1 รัฐไม่ดูแลคุณภาพพันธุ์กุ้งอย่างจริงจัง 1.2 ชาวบ้านขาดความรู้เรื่องลูกกุ้ง	- ประมงดูแลตรวจสอบคุณภาพลูกกุ้งอย่างจริงจังจริงใจ	
2.อาหาร 2.1 รัฐปล่อยปละละเลยเรื่อง ราคาอาหาร ตลาด ของเกษตรกร		

สภาพปัญหา	แนวทางแก้ไข	ข้อเสนอแนะและความต้องการ
3. น้ำ 3.1 น้ำในคลองปากพวงเน่าเสีย เกษตรกรไม่กล้านำน้ำไปเลี้ยงกุ้ง		- เปิดเขื่อน (ประตูปากน้ำปากพวง)
4. ผลผลิต 4.1 ต้นทุนในการผลิตสูงแต่ราคาต่ำ 4.2 ไม่สามารถผลิตกุ้งให้ได้ขนาดตามที่ตลาดโลกต้องการได้	-การส่งลูกกุ้งคุณภาพ -การคัดคุณภาพอาหาร	
5. ราคา 5.1 ราคากุ้งต่ำมาก เช่น โรงงานซื้อกุ้งไป 100 บาท ไปแปรรูปแล้วขาย 360 บาท 5.2 โรงงาน stock และนำเข้ากุ้งจากประเทศเพื่อนบ้าน เกือบหมื่นตัน ทำให้กุ้งในประเทศราคาตก และนำเข้าเข้ามา	-รัฐดูแลราคา/ประกันราคายืนอย่างน้อย 1 เดือน -จัดทะเบียนผู้เลี้ยงกุ้ง เพื่อให้รู้พื้นที่ปริมาณการผลิต ที่ชัดเจน	-รัฐต้องรู้ต้นทุนการเลี้ยงของเกษตรกร
6. ตลาด 6.1 โรงงานมีการปั่นราคากุ้ง ให้สูงแล้วต่ำ ซึ่งเป็นกลไกของผลประโยชน์	-การรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อสร้าง brand และ grade กุ้งของเขียรใหญ่ เพื่อทำการตลาดกับโรงงานโดยตรง มีการทำสัญญาซื้อขายกับโรงงาน การต่อรองราคา	-รัฐสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อการสร้าง brand และ grade กุ้งของเขียรใหญ่ ตอนต้นแล้วเกษตรกรดำเนินงานในระยะต่อไป -กระทรวงพาณิชย์ประกาศราคาจากโรงงานให้เกษตรกรทราบ
7. เกษตรกร 7.1 ชาวนากุ้งตกเป็นจำเลยสังคมว่า เป็นผู้ทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทำให้น้ำเสีย ดินเสีย นาข้าวทำไม่ได้ 7.2 เกษตรกรเห็นด้วยกับการรวมกลุ่มขาดการรวมตัวประกอบกับเกษตรกรไปเอาเครดิตกับคนอื่นไปแล้ว ทั้งค่าอาหาร ค่ายา ทุนต่างๆ	-ควรมีการพิสูจน์ ข้อเท็จจริงทั้งการแจ้งความกับผู้ใหญ่บ้านมาตั้งแต่ในอดีตและการศึกษาความเป็นจริงโดยสถาบันการศึกษาในพื้นที่ มวล. มอ. ราชภัฏนครฯ -ชาวบ้านเห็นด้วยกับการรวมกลุ่มแต่คิดว่ายากที่จะทำไม่ได้ ต้องเริ่มที่หน่วยงานรัฐนำร่องก่อน	-การศึกษาข้อมูลระบบนิเวศในอดีตของกลุ่มน้ำปากพวง โดยขอข้อมูลการสำรวจคุณภาพน้ำจากสถานีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง -ให้คนกลุ่มน้ำปากพวง 5 อำเภอ ออกเสียงถึงความเดือดร้อนว่าจะปิดหรือเปิดเขื่อน

สภาพปัญหา	แนวทางแก้ไข	ข้อเสนอแนะและความต้องการ
8. รัฐ 8.1 รัฐปิดเป็นประเด็นปัญหาในพื้นที่ เช่น ประมวงรายงานว่ามีปลาอุดมสมบูรณ์ ซึ่งจริงๆ ประมวงรายย่อยเดือดร้อนกว่า 5,000 ครัวเรือน ประมวงไปรายงานว่า 500 ครัวเรือน หรือ กรมชลประทานว่า กำจัดฝักตบขวานหมด แต่จริงๆ เกิดจากน้ำเค็มทะเลลักเข้ามาในคลองน้ำจืด ทำให้ฝักตบตายหมด และจะลอกคลองเฉพาะบริเวณที่ติดถนนรถ/คนเห็นได้ ถ้าไกลจากถนนจะไม่ลอก 8.2 กฎหมายสิ่งแวดล้อมห้ามเลี้ยงในเขตน้ำจืด ทำให้นาข้าวเสียหรือดีหรือไม่อย่างไร 8.3 ประมวงเอาปลามาปล่อยแล้วหาว่าชาวบ้านจับกิน แต่จริงๆ ประมวงปล่อยน้ำเสียจากคลองซอยต่างๆ ลงในคลองปากพนังทำให้ปลาตายหมด 8.4 ประมวงจังหวัดในพื้นที่ไม่ยอมทำทะเบียนผู้เลี้ยงกุ้ง 8.5 หน่วยงานรัฐ โดยเฉพาะประมวงทำงานสาปแช่งนากุ้ง ทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นในพื้นที่	-การเก็บภาษีต้องมีการประกันราคาอย่างชัดเจน โดยทำที่อำเภอแล้วส่งให้ประมวงจังหวัด -การเก็บภาษีที่เหมาะสมเป็นอย่างไร โดยในแต่ละปีเกษตรกรจะต้องเสียภาษีที่จะเก็บต้องไม่ขูดเลือดเนื้อเกษตรกร (ต้นทุน 200 + ค่าเสื่อมโทรม ค่าจ้าง พันธุ์) -การส่งเสริมของรัฐ เช่น เลี้ยงปลา จะต้องมีตลาดรองรับให้ด้วย	-เปิดเขื่อน (ประตุนบายน้ำปากพนัง) เพื่อ ศึกษาผลกระทบตอสิ่งแวดลอมว่าเกิดจากนาุ้งจริงหรือไม่ อย่างไร โดยหน่วยงานกลางคือ สถาบันการศึกษา เช่น มอ. , มวล, สถาบันราชภัฏ -รัฐทำอะไรอย่าให้เกษตรกรขาดทุน รัฐจะช่วยเหลือเกษตรกรอย่างไรได้บ้าง -นโยบายรัฐส่งเสริมสนับสนุนเกษตรกรในเรื่องใด จะต้องชัดเจน เช่น กรณีรัฐห้ามเลี้ยงกุ้งในเขตน้จืดถ้าจะให้เกษตรกรเลิกเลี้ยงจะให้เกษตรกรทำอะไร เนื่องจากพื้นที่มีการเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ประมวงจะให้เลี้ยงปลา แต่ไม่มีตลาดรองรับ ซีพีสนับสนุนให้เลี้ยงกุ้งก้ามกรามแทน มีตลาดรองรับให้ แต่กตราคาต่ำลง -กฎหมายการห้ามเลี้ยงกุ้งเมื่อออกได้ ก็น่าจะยกเลิกได้

สภาพปัญหา	แนวทางแก้ไข	ข้อเสนอแนะและความต้องการ
9. ทรัพยากร 9.1 สัตว์น้ำต่างๆ สูญพันธุ์หมด ปลา น้ำเค็มไม่สามารถวางไข่ในน้ำจืด ได้ ปลูกปลากุ้ง หายไปประมาณ 80 ชนิด 9.2 ปลาทะเลไม่สามารถกระโดดข้าม บันไดปลาโจนได้ 9.3 หลังปิดเขื่อน(ประตูระบายน้ำปาก พนัง)ทำให้น้ำเน่าเสีย คนที่ทำน้ำ ตาลจากเตี๋ยร้อนต้นจากไม่ออก ลูก ไม่มีน้ำหวาน	-เปิดเขื่อน (ประตูระบายน้ำปากพนัง)	สถาบันการศึกษาในพื้นที่ เช่น มวล, ราชภัฏ,มอ. ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ - ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากนา กุ้ง และข้อขัดแย้งระหว่างนากุ้งนา ข้าว - การเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศใน อดีตถึงปัจจุบัน - ผลกระทบจากการปิดเขื่อนต่อ อาชีพความเป็นอยู่ของชาวลุ่มน้ำ ปากพนัง - ศึกษาข้อเท็จจริง ที่ว่านากุ้งส่งผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อม และนาข้าว

2. การจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการ

จากเวทีสนทนากลุ่มนากุ้งของทั้ง 3 อำเภอ มีประเด็นปัญหาและความต้องการของชุมชนที่จะ
ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ดังต่อไปนี้

2.1 การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

- 2.1.1 ราคากุ้งตกต่ำและไม่แน่นอน
- 2.1.2 พันธุ์กุ้งไม่มีคุณภาพ
- 2.1.3 อาหารไม่มีคุณภาพ
- 2.1.4 รูปแบบการเลี้ยงไม่เหมาะสม
- 2.1.5 คุณภาพน้ำดิบสำหรับเลี้ยงไม่เหมาะสมและขาดการจัดการน้ำทิ้งจากบ่อกุ้ง
- 2.1.6 โรคกุ้ง
- 2.1.7 ขาดการรวมกลุ่มของเกษตรกรอย่างจริงจัง

2.2 การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการ

- 2.2.1 รัฐเข้ามาควบคุมกลไกทางการตลาดและมีการประกันราคากุ้ง
- 2.2.2 การดำเนินการของรัฐในการควบคุมคุณภาพลูกกุ้ง อาหารอย่างจริงจัง
- 2.2.3 ศูนย์ให้คำปรึกษาและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในการเลี้ยงกุ้งแก่เกษตรกรซึ่งจะต้องเป็นหน่วยงานที่เป็นกลางและน่าเชื่อถือ

3. ข้อเสนอแนะ

จากเวทีสนทนากลุ่มผู้เลี้ยงกุ้ง 3 เวที มีประเด็นข้อเสนอแนะจากชุมชนและทีมวิจัย ที่จะต้องทำการศึกษาวิจัยและพัฒนาทั้งอย่างเร่งด่วนและไม่เร่งด่วน อันจะนำมาซึ่งแนวทางในการพัฒนาอย่างถูกทางและเป็นไปตามความต้องการและสภาพปัญหาของชุมชน ดังต่อไปนี้

3.1 ข้อเสนอแนะเชิงวิจัย

- 3.1.1 ศึกษาผลกระทบจากการเลี้ยงกุ้งต่อสิ่งแวดล้อม
- 3.1.2 ศึกษาผลกระทบจากการเลี้ยงกุ้งต่อการทำอาชีพอื่น เช่น ป่าจาก นาข้าว เป็นต้น
- 3.1.3 ศึกษาผลกระทบจากการปิดประตูระบายน้ำปากพนังและประตูน้ำย่อยต่างๆ ต่อการเปลี่ยนแปลงอาชีพ วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของชาวลุ่มน้ำปากพนัง
- 3.1.4 ศึกษาการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศในลุ่มน้ำปากพนังตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน
- 3.1.5 ศึกษารูปแบบการเลี้ยงกุ้งที่เหมาะสมกับลุ่มน้ำปากพนัง
- 3.1.6 ศึกษาการจัดการข้อขัดแย้งระหว่างชาวนากุ้งและนาข้าว
- 3.1.7 ศึกษารูปแบบในการปรับเปลี่ยนอาชีพที่เหมาะสมตามศักยภาพของชุมชนทดแทนการทำนากุ้ง
- 3.1.8 ศึกษาการใช้สารสมุนไพรในการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ
- 3.1.9 ศึกษาพรรณพืชและสัตว์ที่สามารถลดและแก้ไขปัญหามลพิษการแพร่กระจายของดินเค็ม
- 3.1.10 ศึกษาพื้นที่ที่เหมาะสมกับการเลี้ยงกุ้งในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง

3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

- 3.2.1 การปรับเปลี่ยนเทคนิควิธีการเลี้ยงสู่การสร้างสมดุลให้กับธรรมชาติ
- 3.2.2 การรวมกลุ่มของเกษตรกรเพื่อการต่อรองราคา การตลาด การซื้อพันธุ์กุ้งหรืออาหารในการเลี้ยง การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการเลี้ยง
- 3.2.3 การส่งเสริมความรู้ในการปรับเปลี่ยนเทคนิคการเลี้ยงที่เหมาะสมและพึงพาธรรมชาติ ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม
- 3.2.4 การสร้างพันธมิตรทางการตลาดของเกษตรกรกับห้องเย็น ด้วยการเลี้ยงแบบอินทรีย์และกำหนดขนาดและคุณภาพของกุ้ง
- 3.2.5 จัดตั้งศูนย์เรียนรู้ ทดลอง เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และให้คำปรึกษาในการเลี้ยงกุ้งแก่เกษตรกรที่เป็นกลางและน่าเชื่อถือ
- 3.2.6 การบันทึกประสบการณ์การเรียนรู้ในการเลี้ยงกุ้งของเกษตรกร
- 3.2.7 การดำเนินการอย่างจริงจังของรัฐในการตรวจสอบคุณภาพอาหารและพันธุ์กุ้ง
- 3.2.8 รัฐควบคุมกลไกทางการตลาดและประกันราคาของกุ้งกุลาดำ
- 3.2.9 การฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองสู่ความอุดมสมบูรณ์
- 3.2.10 การส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมกับศักยภาพและพื้นที่ของชุมชน
- 3.2.11 การดำเนินมาตรการเข้มงวดแก่ผู้ทำให้เกิดมลพิษแก่สิ่งแวดล้อมทั้งผู้เลี้ยงรายใหญ่และรายย่อย
- 3.2.12 พัฒนาระบบฐานข้อมูลการเลี้ยงกุ้ง ซึ่งนำมาตอบคำถามเชิงนโยบายในระดับชุมชนและใช้ในการวางแผน โดยรวบรวมข่าวสารแลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาการเลี้ยงกุ้ง

บรรณานุกรม

ชบาไพร แมนสืบชาติ. ผลกระทบการเลี้ยงกุ้งกุลาดำในพื้นที่น้ำจืด, กรมประมง, 2545.

กรมประมง. กิจกรรมถ่ายทอดเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง .

<http://www.thai.net/panungweb1/detail5-3.html>

ภาคผนวก

รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กลุ่มนาถังอำเภอหัวไทร ครั้งที่ 1

วันเสาร์ที่ 14 มิถุนายน 2546 เวลา 10.00 – 15.00 น.

ณ ห้องประชุมรวมใจ สำนักงานประถมศึกษาอำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	อาชีพ
1	นายอดุลย์ นิยมเดชา	342/1	9	หน้าสตน	หัวไทร	นครศรีธรรมราช	นาถัง
2	นายพิมล คงจันทร์	11	4	หน้าสตน	หัวไทร	นครศรีธรรมราช	นาถัง

รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กลุ่มนาถังอำเภอปากพนัง ครั้งที่ 2

วันเสาร์ที่ 21 มิถุนายน 2546 เวลา 10.00 - 15.00 น.

ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลบางพระ อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	อาชีพ
1	นายภูษิต จิตสมพงษ์		4	บางพระ	ปากพนัง	นครศรีธรรมราช	ราชการ
2	นายบัณฑิต เพชรกรรณ์จันทร์	153	2	บางพระ	ปากพนัง	นครศรีธรรมราช	นาถัง
3	นายสมศักดิ์ ลั่นซ้าย	81/1	1	บางพระ	ปากพนัง	นครศรีธรรมราช	นาถัง
4	นายชินวัฒน์ เจริญกวี	375	2	บางพระ	ปากพนัง	นครศรีธรรมราช	นาถัง
5	นายเศวต สุขสวัสดิ์	14		ปากพนังฝั่งตะวันออก	ปากพนัง	นครศรีธรรมราช	นาถัง
6	นายณรงค์ สุวรรณอินทร์	14	2	ปากพนังฝั่งตะวันออก	ปากพนัง	นครศรีธรรมราช	นาถัง
7	นายสมศิลป์ แก่มนาก	16	2	ปากพนังฝั่งตะวันออก	ปากพนัง	นครศรีธรรมราช	นาถัง
8	นายบุญเลิศ ทองอ่อน	65	1	บางพระ	ปากพนัง	นครศรีธรรมราช	นาถัง
9	นายมนี รัตนพงศ์	60	1	บางพระ	ปากพนัง	นครศรีธรรมราช	
10	นายยงยุทธ สุวรรณโชติ	32	2	บางพระ	ปากพนัง	นครศรีธรรมราช	นาถัง
11	นายปรีชา สุวรรณโชติ	197/2	4	บางจาก	ปากพนัง	นครศรีธรรมราช	นาถัง
12	นายอดุลย์ ศาสน์ประดิษฐ์	69	2	ปากพนังฝั่งตะวันออก	ปากพนัง	นครศรีธรรมราช	นาถัง
13	นายวรวิฑูรี ปานมัน	287/2		ปากพนังฝั่งตะวันออก	ปากพนัง	นครศรีธรรมราช	นาถัง
14	นายสมชาย สุวรรณ			บางศาลา	ปากพนัง	นครศรีธรรมราช	นาถัง

รายชื่อผู้เข้าร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กลุ่มนาถำเภอเชียรใหญ่ ครั้งที่ 3

วันพฤหัสบดีที่ 14 สิงหาคม 2546 เวลา 13.00-16.30 น.

ณ ศาลาวัดปากเชียร อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	อาชีพ
1	นายเจริญ มหาราช	27	1	บ้านเนิน	เชียรใหญ่	นครศรีธรรมราช	นาถำ
2	นายบรรจบ อ่วมคง	33	5	บ้านเนิน	เชียรใหญ่	นครศรีธรรมราช	นาถำ
3	นายเสน่ห์ แพรกปาน	30	5	บ้านเนิน	เชียรใหญ่	นครศรีธรรมราช	นาถำ
4	นายชัยยะ คงนึ่ง	76	3	บ้านเนิน	เชียรใหญ่	นครศรีธรรมราช	นาถำ
5	นายพิน จันทรทอง	14	2	บ้านเนิน	เชียรใหญ่	นครศรีธรรมราช	นาถำ
6	นายสุเมธ พุทศวานิช	76/1	1	บ้านเนิน	เชียรใหญ่	นครศรีธรรมราช	นาถำ
7	นายทวีป ทองธวัช	28	2	บ้านเนิน	เชียรใหญ่	นครศรีธรรมราช	นาถำ

ประวัติคณะผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	ดร.สถาพร ดีเรกนุชราคม
ตำแหน่ง	อาจารย์
วุฒิการศึกษา	Ph.D (Fisheries Science) Hokkaido University, 2541
สถานที่ทำงาน	สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 222 ตำบลไทยบุรี อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช 80160
ชื่อ – สกุล	ดร.พิภพ ปราบณรงค์
ตำแหน่ง	อาจารย์
วุฒิการศึกษา	Ph.D (Civil & Structure Engineering) The University of Sheffield, UK
สถานที่ทำงาน	สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 222 ตำบลไทยบุรี อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช 80160
ชื่อ – สกุล	อาจารย์เดชา นันทพิชัย
ตำแหน่ง	อาจารย์
วุฒิการศึกษา	อม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่ทำงาน	สำนักวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 222 ตำบลไทยบุรี อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช 80160
ชื่อ – สกุล	อาจารย์สุธีระ ทองขาว
ตำแหน่ง	อาจารย์
วุฒิการศึกษา	วท.ม. (การจัดการสิ่งแวดล้อม) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
สถานที่ทำงาน	สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 222 ตำบลไทยบุรี อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช 80160

ประวัติคณะผู้วิจัย (ต่อ)

ชื่อ – สกุล	นางสาวเจนจิรา แก้วรัตน์
ตำแหน่ง	อาจารย์
วุฒิการศึกษา	วท.ม. (วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่ทำงาน	สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และทรัพยากร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 222 ตำบลไทยบุรี อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช 80160
ชื่อ – สกุล	นายธีรพันธ์ จุฬากาญจน์
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
วุฒิการศึกษา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช
สถานที่ทำงาน	สวนอาคารและสถานที่ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ 222 ตำบลไทยบุรี อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช 80160